

IÉT ülés (2025.09.04.)

N1: dr. Stubendek Piroska

N2: Kalmár Mónika

N3: Inhoff Anita

N4: dr. Főző Virág

F1: Bárány Balázs Péter

F2: Rotter Oszkár

F3: dr. Béres Attila

N1: A zenekari téma, amit a Móni tegnap ügyintézett, az egyik a büféből tartózkodó, ez az egyik kérdésben van előrelépés. A másik meg a mi volt?

N2: A tárolószekrények.

N1: A tárolószekrények.

N2: Az iPad töltő tárolószekrények.

N1: Úgyhogy szerintem az olyan jellegű, amit mi gond nélkül meg tudunk beszélni. Úgyhogy szerintem Móni, akkor mondd az előrelépést a büfével kapcsolatosan!

N2: Jó, az a döntés született, hogy ebben az évadban lehet tartózkodó, a zenekari tartózkodó a házi Erzsébet-büfé. Én összekötöttem a szálakat a létesítmény üzemeltetés és a zenekari vezetés között. Viszont ez nagyon fontos, a hír második része, hogy jövőre, '26 szeptembertől talán megnyit, mint régen volt. És akkor viszont nem csak a zenekarosok tartózkodhatnak ott, hanem mindenki más is.

N3: Ennek ellenére például a folyosón azt a polcrendszert kéne kiváltani nekünk, amit mindenre használnak, csak arra nem, amire ki lett találva, hogy egy ilyen polcrendszer az ott azért be tud kerülni, tehát?

N2: Én azt javaslom, hogy a Samu beszélje meg a Havasival, és a Samu a létesítmény üzemeltetéssel közvetlenül felveszi a kapcsolatot.

N3: A Samu csak annyit kért tőlünk, hogy jelezzük, hogy esetleg milyen bútor, vagy... nyilvánvalóan pakoló felület kell meg pár ülőbútor. Nem a helyi lényeg, csak valahol le tudjunk ülni a szünetben, és nem a folyosón kell akkor...

N1: Hát ugye majd a Samu leül a Havasi Jánossal, mert ugye ő felel az Eiffelért – létesítmény üzemeltetés szempontjából – úgyhogy ha Ő ezeket beviszi oda, akkor meg lehet beszélni. Nyilván majd ő fogja látni, hogy be lehet-e, befér-e, stb. stb. úgyhogy szerintem, ha megírájátok a Samunak – mondtad, hogy kérdezte.

N3: Tegnap este kaptuk tőle a levelet, úgyhogy még nem tudtunk érdemben reagálni.

N1: Jó, hát ugye ez az összekötés, amit a Móni csinált, ez is tegnap történt, tehát még nem vagyunk ezzel olyan szempontból elkésve, hogy még nem jött létre megbeszélés.

N3: Abszolút, ráadásul azt hiszem az első produkció, amit ott előadásszerűen játszani fogunk, az ott (valuska?), októberben. Tehát addig ezt le lehet játszani.

N1: Jó, oké, szuper.

N2: A töltő szekrények készen vannak. Az Eiffelben, a zenekarral egyeztetett zenekari folyosón került elhelyezésre az egyik, a másik a Simándi 5. emeletén.

F1: Onnan el lett véve, ott most nincs!

N2: Azt írja Samu még, hogy Kata, mármint hogy Honda, küldeni fog tájékoztatást a napokban, hogy elkészült és a zenekar használatba veheti. Az operában nem terveztünk töltő szekrényt, mert nincs szükség a zárhatóságra az öltözőn belül. Adaptereket fogunk beszerezni, amik megfelelnek az érintésvédelem szabályainak.

N3: Egy öltözőben rettentő kevés a konnektor, tehát egy öltözőben van kettő darab konnektor, és vagyunk 40-en egy öltözőben, 40 darab öltözőszekrény van egy ilyen szobában.

N1: Jogos és a Samu jelezze ezt az Ankáék felé!

N3: Öltözőnként kettő, a nagyobb öltözőben van három konnektor, de a kisebbekben kettő konnektor van. Tehát amikor mondjuk telefont szeretnénk tölteni, akkor is így nézünk, hogy hova. Úgyhogy az nem is a zárhatóság.

F1: Az ötödik emeleten, ami volt töltő szekrény, az az énekkarnak volt!

N3: Igen, az egyik emeleten láttam, csak akkor azt mondták, hogy nem tudták, hogy bekapcsolni a hálózatra.

N2: És képzeld, most kapni fogtok levelet a napokba, és bízom benne, hogy részletesebb tájékoztatást... És akkor ez kulcsos értelemszerűen, két-három óra alatt tölt fel nulláról.

N3: Szóval gyorstöltő van benne?

N2: Aha. Én ennyit tudtam meg.

N3: De hogy helyileg akkor az operában egyáltalán nem less erre lehetőség?

N2: Én úgy értelmeztem ebből a levélből....

N3: Nem, azért mert az idén, mert tavaly az összes – bocsánat – az összes produkció, ami iPades volt, az az Eiffelben zajlott, tehát az Armida is, meg a Varázsfuvolácska is, azok az Eiffelben voltak, tehát ott volt igény a töltésre...

N1: De ez jó, mert akkor az ott van. Akkor ezen belül van, akkor töltő, ugye azt mondtad, hogy akkor benn a szekrényekben?

N3: Igen, minden szekrényben van.

N1: De akkor az operában, mivel ott nem lesz ilyen, mert ott az öltöző, ezért ott kellene a konnektor.

N3: Hát, valami töltési lehetőség kell nagy-nagy mennyiségben. Akár az, hogy legyen 30 USB-port egymás mellett polc-polcrendszerrel vagy valamivel. Most idén viszont az összes iPades produkció itt lesz, tehát a Varázsfuvola is, a Kis kéményseprő is, a Szikiki is, tehát gyakorlatilag itt az operában fogjuk az összes iPades produkciót játszani.

N2: Jó, hát én ezt ugye nem tudtam, tehát nem tudtam erre rákérdezni, hogy-hogy...

N3: Nagyon sokszor előfordult, tudod, hogy a szünetben éppen csak rátöltünk, hogy még a második felét bírja ki a készülék. Az nem opció, hogy közben átronhangálunk ide az ötödikre és liftezünk. Emlékszünk, amikor még itt volt a próbaterem az ötödiken, hát katasztrófa volt a helyzet, hogy fölliftezni a szünet után, meg a szünet előtt, tehát gyakorlatilag a liftbe töltöttük a szünetet.

F1: Hol van a zenekari iroda, ötödiken van, ugye?

N2: Nem az énekkari van az ötödiken.

F1: Bocsánat, az énekkari. Na, hát az énekkari iroda előtt ott voltak ezek a töltők, most onnan eltűntek.

N2: Én megkérdezem szívesen, hogy mi történt.

N3: Valóban a zenekari öltözőben nem kell zárhatónak lenni az iPad-töltő lehetőségnek, de legyen iPad-töltő lehetőség a zenekari....

F1: Várjunk, akkor ezek szerint az 5. emeleten, az énekkari iroda előtt lévő töltő alkalmatosságukat átranzsportálták a 5. emeleti zenekari traktusra, ugye?

N2: De az ötödik emeleten semmilyen zenekari traktus nincs.

F1: Hát most mondtad, hogy ötödik emeleten van elhelyezve. De ott nincs semmi. Ott elvitték.

N2: Mikor voltál fönn? Csak kíváncsiságból.

F1: Hát én nem voltam fönn, de tegnap mondta az Andris, hogy ott már nincsenek. Mindjárt felmegyek és megnézem.

F2: Nem tudom, ez biztos. Nagyon kellene a Virág, de azért...

N1: Jön a Virág, jön.

F2: Jó, de addig had tegyem föl, mert mindent effelé kell...

N1: Egy másodperc – szavad ne feledd Oszi – akkor ezt megírom az Ankának és a Samunak. Akkor most ott megnézi a Balázs? Hogy van-e? Mert ő azt gondolja, hogy azt vitték le az Eiffelbe, ami fönt volt?

N3: Nem, az Eiffelben az már régóta ott van, tehát az Eiffelben az ott volt már tavasszal. Csak ott valami gond volt az érintésvédelemmel.

N1: De most nekünk akkor ilyen szempontból, a zenekar szempontjából most mindegy, hogy most nem mindegy, de hogy az egy következő lépés, hogy az énekkarnál mi van, de most az a zenekar, tehát zárjunk le egy témát, és aztán nézzük a következőt!

N3: Az a helyzet, hogy mi előadásokat fogunk belőle játszani, tehát az énekkar azért maximum próbára használja az iPadet, viszont mi nekünk előadáson is kell használni, ezért nekünk nem opció, hogy a másik épületbe töltünk.

F2: Persze, de nem, mind a két csoportnak kell normális kiszolgálás ebből is!

N1: Jó. Oké, gyorsan ezt el akarom küldeni, nem akarom, hogy elfelejtődjön: Józsa és Tóth... oké, Kalmár Mónika... operai zenekari öltözőkben iPades töltés... Na, mehetünk. Bocsi, következőre csak tudjunk le egyet. Jó, akkor Ő most megnézi, hogy van-e, és akkor Oszi, mondj. Volt még zenekari? Akkor ez volt.

N2: De arra még nem tudtunk teljeskörűen információt szerezni, ez pedig a... mindjárt mondom, az pedig az Egészségügyi Adminisztrációs Ügyintézés. Xéniától kértem erre vonatkozóan tájékoztatást, de mivel tegnap kértem, még nem volt alkalma válaszolni.

N1: Nekem elmondod kérlek, hogy itt mire gondoltatok?

N3: Az a nagy helyzet, hogy ugye most mindenkinek, nem tudom, több tucat embernek kéne egy listából orvosi szakkifejezések alapján kiválogatni, hogy az Ő általa szedett gyógyszerekbe van-e olyan hatóanyag amit nem lehet bevinni Dubaiba.

N4: Sziasztok!

N1: Szia Virág!

N3: Amennyire én a szövegkörnyezetből kivettem a tájékoztatóból, ezek általában mind olyan gyógyszerek, amiket nem is a házi orvos ír fel, hanem szakorvos ír fel. Tehát most több tucat embert rohángáltatunk, hogy kérjen időpontot a szakorvosához – tudjuk, hogy mennyi idő egy szakorvoshoz időpontot kapni – tehát mondjuk elmész egy endokrinológushoz, államiban három hónap, a magánban is három hét az a minimum és nem tudjuk, hogy egy ilyen hatóanyag listából kivadászni, hogy ez most beleesik-e abba a tiltólistába vagy nem. Ez egy eléggé nonszensz feladat egy zenésznek. Viszont erre volna való a munkaegészségügyi szakasszisztens, vagy, hogy mondjam, az üzemorvos, aki egy gombnyomásra az EESZT-ből látja, hogy mi milyen gyógyszereket szedünk. Tehát a nagymamám láb méretét is látják, tehát az összes folyamatosan szedett gyógyszerünket látják, és egy igazolást, egy munkaegészségügyi szakasszisztens tud állítani. Ezért teljesen butaság 60 embert szétszalasztani 60 különböző házi orvoshoz és szakorvoshoz. Tehát ez nyilván most egy túl sűrű időablak volt, amivel ezzel kellett dolgozni, de a jövőre nézve lehet, hogy ezt ilyen evidenciával kéne venni, hogy ilyesmikre tök jól lehetne centralizálni, mert a szakasszisztens egyszer nézi végig azt a listát, és ő írna egy körlevelet a zenekarnak, hogy figyeljetelek, ezek között a gyógyszerek között mondjuk nincsen vény nélkül kapható szer, akkor én megnyugodtam, hogy nekem nincsen vele dolgom. Viszont vannak orvos által felírt fájdalomcsillapítók, vagy neurológiai problémákra való gyógyszerek, vagy nem tudom, és akkor tudom, hogy engem esetleg érint ez a probléma, és akkor akinek ilyen problémája van, fáradjon be a szakasszisztenshez, és

ő kiállítja az igazolást az EESZT-ben található adatok alapján. Tehát ez jelentős. Az volt a kérdés, hogy mindenki menjen el a saját szakorvosához...

N1: Mert hogy ott Dubaiba nem mindent lehet kiváltani.

F3: Nem, nem viheted be az országba! Csattan a műanyag bilincs.

N1: És akkor, ha az igazolás ott van, hogy ezt szedned kell.

F3: Tehát, hogyha van egy igazolás, amit le kell tölteni, akkor fel kell tölteni.

N3: Igen, tehát ez olyan elkerekedett a szemem, amikor így megláttam azt a hatóanyag listát, hogy ebből most ki kéne vadászni, hogy én milyen gyógyszert szedek, hát bajba lennék. Nem tudom, szóval... és több visszajelzést kaptunk a zenekartól, hogy így megrettentek az emberek, hogy most ezzel hova menjenek, és most kérjen időpontot három hétre előre a neurológustól, vagy ilyen...

N1: Tehát az a kérdés, hogy vonjuk be ebbe a...

N3: Igen, hogy ha lehet, akkor ezt... Mivel ő úgyis látja az EESZT-t, mindent lát, tehát neki nem fölírni kell, tehát nem a felírási joghoz van köze.

N1: Csak az igazoláshoz.

N3: Csak az igazoláshoz, így van.

N1: Jelezni fogjuk, köszi, hogy elmondtad, most hogy értem, mert én tegnap ezek alapján nem feltétlenül értettem. És akkor jelzünk.

N4: Hát igen, nézzék meg az eljárásrendet, hogy ki mihez jogosult hozzáférni, meg...

N3: Igen, igen, ez az, amit mi nem tudunk.

N4: Mert ha valaki nem jogosult hozzáférni meg az applikációba, ki tudja feltölteni.

N3: Hát azt tudom, hogy az üzemorvos például látta, hogy én nekem milyen, tehát amit szakorvos nekem fölír a gyógyszert azt látta és akkor vissza is kérdezett, hogy ezt ő rendszeresen szedi? És akkor mondtam, hogy igen, ezt én rendszeresen szedem.

F1: A háziorvos mindent lát.

N3: Nem a háziorvos, hanem az üzemorvos is látja.

F1: Az üzemorvos korlátozottan tud hozzáférni az EESZT-hez. Azt le is lehet tiltani.

N3: Ezt nem tudom. Mondom, a jogrendet nem tudom ezzel kapcsolatban, ezért kérdezem, hogy lehet-e ezzel bármit kezdeni.

N1: Beszélünk vele, jó?

F1: Azt nem is árt bizonyos dolgokat a korlátozottan hozzáférést adni, még orvosoknál is bizonyos dolgokhoz.

F2: Ennek kapcsán, hadd emlegessem fel megint, hogy mi az akadálya annak először is, hogy a múltból beszéljünk meg a közeli jövőről beszéljünk?, Miért nem tudják a szakszervezetek, hogy mi a terv? Dubai-al a kapcsolatban, aminek része például ez. Miért teszik ezt velünk?

N4: Tehát küldjük nektek megint, mi az? Menetrendet.

F1: Hát könyörgöm, de Virág. Könyörgöm. Hát benne van abban a nyomorult Kollektív Szerződésben. Munkavállalók egy csoportját érintő intézkedések meghozatala előtt a szakszervezeteket tájékoztatja a munkáltató annak érdekében, hogyha szükséges, akkor véleményt mondhasanak, vagy konzultációt kezdeményezhessenek ezzel a kapcsolatban, olyan jól tudod! És nem történik.

N4: Balázs csak az a vitás, hogy szerintem nem történik egy olyan intézkedés, ami ebbe a körbe tartozik.

F2: Miért?

N4: Tehát ez egy munkaelrendelés. Vagy illetve akinél nem annál pont nem.

F1: Persze, azt senki nem vonja kétségbe.-

N4: A Figarót kitűzhetem-e vagy nem, ez nem egy munka...

F1: Na jó, de hát... A Dubai azért mégse a Hajós utca másik fele.

F2: Hát itt rengeteg egyéb van, amit itt magától a munkavállaló intéz, ami utazásnál, utaztatásnál egy egész más probléma.

N4: Jó, átküldjük.

F2: Köszönöm.

F1: Egyébként én tudom, hogy sokmindent elvállaltak a művész hölgyek, művész urak azokba nem óhajtunk beleszólni, mert elvállalták. Ez rendben is van. Ezt megkonzultáltam épp tegnap egy kúriai bíróval, hogy ez így oké. Más is többek közt. Sok mindent, hosszasan. Ez rendben van. Az a vegyesség. De az, hogy a szakszervezeteket erről nektek tájékoztatni kellene, az nincs.

N4: Tájékoztatunk.

F1: Jó, és nem utólag kellett volna hanem előtte, de hát...

F2: Másik általános, ami nekem a zenekari ügyből előjött, és nagyon jó, hogy a Virág is megérkezett, hogy mi a terv azzal kapcsolatban, hogy javuljanak a munkavállaló körülményei, tehát az öltözők, az egyéb kiszolgáló helyek, mert az mintha feledésbe merült volna, vagy legalábbis hátra sorolódott volna.

F1: Hát BMW-vel már jó tárgyalások folynak.

F2: Nem, most én nem mondtam. hanem komolyan, hát nem európai körülmények vannak egy csomó öltözőben. Nincs ez valahol azt leírva, hogy akkor most a következő évadban erre van 475 millió, nem tudom, szóval valamennyi pénz, mert ezt szerintem nagyon is kellene.

N4: Semmi konkrétat nem tudok mondani, törekszünk rá, hogy szép lassan megoldódjon ez is. Az a baj, hogy az úton ráadásul engedélyköteles beszerzés, tehát csak ilyen apró dolgokat.

F1: Hatvanpusztáról lehetne hozni egy pár felesleges holmit, nem?

F2: De Virág oké értem, de meg kellett nyitnom mert nyomás, stb, de hát sok év eltel. Már volt erről szó többször. Csak arról jutott eszembe egy ilyen hangszer tároló... Hát gondoljatok bele, hogy 130 vagy hány, 140 évvel ezelőtt ez hogy nézett ki! Csináltak egy olyan hangszer tárolót, ami száz év múlva egy mutogatjuk, hogy hát tessék. Ilyen berendezve a ruhatár, vagy ruharaktár. Mutogatjuk, mert olyan gyönyörű olyat csináltak. Most meg megúszunk. Miért?

F1: A Kollektív Szerződésnek 11.1 pontja azt írja elő: *az opera a szakszervezetekkel minden év január 31-ig egyeztetett éves munkaterv alapján törekszik a jobb és egészségesebb munkafeltételek megteremtésére és az ehhez szükséges fejlesztések biztosítására.*

N4: Igen. Így van. Törekszünk, most egy pillanat.

F1: Csak a munkatervet azt nem olvastam el. Te olvastad, Oszi?

F2: Nem, nem olvastam.

F1: Ajjaj. Van ilyen munkaterv? *az opera, hogy a szakszervezetekkel minden év január 31-ig egyeztetett éves munkaterv alapján törekszik a jobb és egészségesebb munkafeltételek megteremtésére, és az ehhez szükséges fejlesztések biztosítására.*

N1: Konkrét írásbeli munkaterv nincs, az üzemorvossal is folyamatosan törekszünk erre, rendszeresen van vele egyeztetés erről, de írásbeli munkatervet nem tudok Neked mutatni.

F1: Tehát nincs.

N1: De nincs ott, hogy írásbeli munkaterv kell, de folyamatosan egyeztetünk erről. F2: De Piroska muszáj visszakérdezni, hogy most azzal a kapcsolatban, amit én a Virágnak feltettem, és azt mondta valami olyasmit válaszolt, hogy igyekszünk megoldani, hogy valami konkrétum, vagy hogy akkor visszatérünk rá holnapután, vagy két hónap múlva, vagy valami, ami inspirál?

N4: Oszi, elmondhatom megint, amit már ezerszer elmondtam, és mindig azt mondjátok, hogy ez egy érvénytelen érvelés, hogy nyilván az anyagi források korlátosak. Van, nem tudom én, egy nagyobb mennyiségű beszerzési igény, ami között priorizálunk, és hát ez - nagyon szégyellem - de nincs a prioritásban a legelső helyen. De ettől függetlenül a balettba most kerültek be valami kanapék, úgy tudom, valami apróságok történtek.

F1: Jó, de hát azt sem tudjuk, hogy mik a prioritások.

N4: Hát alapvetően a működés, az előadások megtartása...

F1: Arról már sokat beszéltünk, azokat át lehetne gondolni, hogy milyen eladásokat ilyen szűkös - mikor itt a hét szűk esztendő - akkor melyik eladásokat lenne érdemes favorizálni, és melyiket lehetne mondjuk elhagyni, és helyette olyanokat bemutatni, aminek megvannak a díszletei, meg a mindene, tehát jóval költséghatékonyabban lehetne őket és ugyanolyan nézőszám előtt bemutatni.

F2: Virág és ne értsd félre, hadd magyarázzam a Balázs szavait. Nem arról van szó, hogy mi meg akarjuk mondani, hogy mit játszunk. Mert ezt szoktátok a kérdéseinkhez. De miért nem konzultálhatunk? Ezer ember dolgozik alánk, de több száz és miért nem mondhatnánk el a véleményünket, és akkor tízből...

N4: Mert mindig elmondjátok.

F2: De, bocsánat, hát süket füleknek.

F1: Ebbe hibát követünk el, mert úgy kéne elmondanunk a véleményeket, Oszi, hogy úgy kéne elmondanunk, hogy amit akarunk, vagy amit nem akarunk, és akkor biztos az lenne, amit akarunk. Rossz a taktika.

F2: Igen, hát most itt előállt egy ilyen helyzet, ami miatt feltételezhető még ez a gondolkodás. De próbáljunk előre haladni. Az, hogy anyagilag mit engedhetünk meg magunknak, hát az rettentő sok mindentől függ. Elég sok mindent - a mi véleményünk szerint - elég sok minden olyanra költöttünk amire biztos, hogy nem kellett volna és hogy ráadásul mi minden héten elszenvedjük valahol, hogy a szakszervezetek miatt van ez az egész balhé, mármint hogy nincs pénze az operaháznak. Hát ez nonszensz, ne haragudjatok.

F1: Nem merek kimenni az utcára, mert félek, hogy megköveznek.

N4: Azt szeretném kérdezni, hogy a zenekari topikokat átbeszéltétek már?

N1: Volt kettő, amit igen, illetve volt most ez volt a harmadik, amikor megérkeztél itt az orvosi, azt mondta Anita hogy nincs most más.

N4: Úgy éreztem, hogy Anitába beléfojtottuk a szót, de akkor nem.

N3: Nem, szerintem nem tapasztaltam semmi gondot.

F1: De azért felmentem az ötödik emeletre megtekinteni helyzetet, és épp akkor vittek oda át egy 36 fakkos töltőszekrényt, 36 hely van benne. Ott elmondták, hogy van még kettő legalább ilyen töltőfakk, abból egyik átmegy az Eiffelbe - a gondnokság munkatársai - és van még egy harminchatos de az rejtélyes, hogy hol van, ha csak hallottak, hogy van. Tehát kettőről biztosan tudnak, az egyik ugye ott van, a másikat viszik az Eiffelbe.

N3: Hát egy van az Eiffelbe már...

F1: Hát azt mondom, akkor ott van, jó, hát akkor mondom vitték, akkor bocsánat, akkor ott vitték, tehát akkor ez a 72.

N3: Az ott van tavasz óta, csak nem üzemelt, mert valami érintésvédelem....

F1: Jó, tehát akkor 72 ilyen töltőfakk - írd és mondd - rendelkezésre.

N3: Nyilván nem kell mindig mindenkinek mindent tölteni, de hogyha mi azt gondolnánk, hogy oda tényleg át legyen téve, hogy a szünetben rá kell tölteni, akkor ne kelljen nekünk az ötödikig felmenni.

N2: Arról van infónk, hogy az Eiffelben és a Simándiban lesz, és most már van töltő szekrény, de Samu azt írta a tegnapi e-mailben, hogy az operában nem terveznek töltő szekrényt, mert zárható az öltöző, viszont az Ancsa meg most jelezte, amikor még nem voltál itt, hogy oké, hogy zárható a öltöző, de hogy csak két dugaj van és hogy ez kevés.

N3: Minden öltözőben van kettő darab konnektor körülbelül, tehát amikor ott vagyunk 40-en, akkor nem tudunk a két darab konnektorról mit kezdeni. Anka válaszolt nekem, hogy legyen ott egy soros port, ott ezer darab lakkal, azt bedugjuk.

N1: Jó, én annyit szeretnék, hogy előbb megírtam Ankának, és ő válaszolt is, és annyit kért, hogy amikor ilyen helyzet van, akkor kérlek, hogy szóljatok a - ezt most csak tolmácsolom - ,hogy a Samunak, aki tud, vagy pedig egyből szólhattok akár Czigner Lacinak? is, tehát hogy nem feltétlenül kell megvárni az egyhónapos IÉT ülést.

N3: Rögtön itt a folyosónkon, ugye?

N1: Igen, egyből szóljatok neki, mert ő az a leggyorsabb, hogyha nem rajtunk keresztül, meg Samun, meg ő rajta, hanem egyből neki nyugodtan szóljatok, hogyha bármikor ilyen van, de egyébként ő jelezte ezt az elektrikusoknak, de hogy nyugodtan szóljatok. Jó, hát elő fog adódni, mert a Kis Kéményseprő az már olyan produkció, meg a Szikiki is olyan produkció lesz, és nekünk már a Diótörő is iPad-re van kiírva.

N1: Tehát, hogy gyorsabban és hatékonyabb intézhető, ha nem így, hanem egyenesen oda a Lacinak szóltok.

F1: Igen, tehát egyszó mint száz, gyerekek úgy áll a dolog, hogy akkor van 36 töltőhely az ötödik emeleten, ahol az énekkar és a zenekar egyaránt ezt használhatja. Nem tudom, milyen hatásfokkal, hiszen a számok alapján ugye hát...

N3: Mennyire fogja leterhelni a rendszert.

F1: Igen, erről van szó, tehát ennyi van. Még az sincs bekötve, de most szállították oda, tehát véletlenül nem sokára az működhet is akár. Az Eiffelben van 36 szintén, ami ugyancsak az van, hogy akár az énekkar, akár a zenekar kénytelen majd használni. Azt nem tudom, hogy működik-e vagy nem. Eddig itt tart ez a történet.

F2: Én meg, hadd vágjam át a Gordiuszi csomót, mint hogyha én lennék a nagy feltaláló műszaki ember, addig amíg ez megoldódik úgy ahogy az Operában kell, van három dugaj, vagy kettő. Én, műszaki nem vezető, hanem akárki beosztott, elmegyek és veszek ilyen tízes elosztókat, azt bedugom és mindjárt harminc van.

F1: Csak az a hálózat nem bírja ezt el Oszi.

F2: Na de miért kell fordulni?

N4: Oszi, tehát az a helyzet, hogy ezek... tehát, hogy az a szitu - nem akarom az Anitát bántani - de hogy egy csomó olyan kérdés van, amit mi tárgyalunk felső szinten,

nekem nyilván lövésem sincs, hogy hol hány dugaj van. Tehát, hogyha nem tudom én, bemész a Hamada Katához, és azt mondod, hogy figyelj Kata, ez a bajom, Hamada Kata elmegy a Czignerhez, és ezt egy pillanat alatt el lehet intézni. Csak valamiért ez ide felkerül, de még innen is, mondjuk Piroska megbeszéli a (nem kivehető) Ankával, aki megbeszéli a Cigner Lacival, aki megbeszéli, nem tudom én kivel, akkor megint vagy semmi nem lesz, vagy hat hónap.

F1: Oké, de Virág, de lassan egy éve volt erről levélváltás, ahol Te magad írtad, hogy ezek biztosítva lesznek.

N4: Igen és lesznek is.

F1: Hát azt nem mondhatod, hogy száz év múlva.

N3: Mi most a téma felsorolásnál is úgy jelöltük meg, hogy mi tájékoztatásra kérünk arról, hogy hol tart az ügy. Tehát mi nem számon szeretnénk senkit kérni ezzel kapcsolatban.

F1: Nem is szabad, mert megsértődnek.

N3: Az a helyzet, hogy mi magunk, zenészek nem tudjuk, hogy kihez kell fordulni. N1: Annyit kért most Anka, hogy kérlek, hogy - ezért is akartam ezt tolmácsolni - , hogy egyenesen feléjük.

N4: De szerintem nem is nekik kell. Nektek le kell menni a zenekari irodára, és ott elkapjátok, aki ott van, és annak lenne a kötelessége ezt intézni, mert nem nektek kell vadászni a műszaki kollégákat a házba, tehát a Balázsnak ebben tök igaza van. Ott van a zenekari iroda, jó néhány munkaerővel felvértezve, tehát ezt nekik kellene csinálni.

N1: És ők a Czigner Lacit igen, nekem ezt írta Anka.

N4: Jó, akkor az a kérésem, hogy ha meglesznek, akkor teszteljétek le, és akkor ne az legyen, hogy előre azt mondjuk, hogy ez biztos nagyon kevés lesz, és kell még kétszer. Tényleg a gyakorlatban...

F1: Tényleg, 36 van az már.

N4: Ez igazolni fogja magát.

N3: Nyilván senki nem úgy indul el otthonról, hogy éppen 8%-on van az iPad-je. Nyilván a részünkről is lehet annyi jó szándékot feltételezni, hogy úgy érkezünk, hogy fel vagyunk készülve. Én az összes iPad-es produkcióban tavaly benne voltam. És tavaly még simán kibírt az iPad-em háromszor váltott egymás után és már csökkent

az akkumulátorom kapacitása, tehát már észreveszem, hogy kettőnél már egy kicsit így kapálózom, hogy húha be kéne már dugni a lámpát.

F1: Ez egy ilyen beszerzés volt.

N3: És az Eiffel-ben, amikor az Armidát játszottuk, a Bánffyban nincsenek, egyáltalán nincs olyan dugaj azzal a feszültséggel, mert csak az a feszültség van, ami a lámpákhoz elég, tehát a pultvilágításhoz. Azt nem tudom, én nem értek hozzá. Az egy másik feszültség és akkor direkt mondták a világosító srácok, hogy abban ne dugjunk hozzá, mert akkor gáz lesz. És gyakorlatilag az egész Bánffyban szintén kettő darab olyan dugaj volt, ahova iPadet lehetett bedugni. Úgyhogy... És akkor még nem üzemelt egyáltalán ez a... Ezért kérdeztük, hogy jelen pillanatban hol tart ez az ügy, mert körülbelül senki nem tud általában semmit.

N4: Jó.

F1: Jó. Meg kell nézni, mi az az M5-öt és abban van egy ilyen műsor az iPad-eknek a fantasztikumáról, és akkor az lelkesítőleg fog hatni.

N3: Őszintén szólva - lehet, hogy én ufó vagyok - én szeretem az iPad-et. De persze a korlátait ismerjük.

N4: Igen. Örülök, hogy azért ilyen is elhangzik, igen.

F2: Mert így csak negatívakat szoktunk mondani. Nagyon jó, hogy van. Csak sajnos nem minden kollégánál működik.

F1: Orvos biztató híreket mondott? Biztatót mondott az orvos?

N4: Ja, a lábamra? Igen. Azt mondta, jó lesz, de még egy hónapig nem futhatok.

F1: Jól van, akkor javulsz, az a lényeg. Javul.

N4: De még gyógytornázni nézni kell sokat, meg fizikoterápia.

F1: Ó, hát ezek ilyen lassan gyógyuló történetek.. De az egészség az. Na, de örülök neki, hogy legalább Te javulsz. Igen. Van egy pár dolog, amit szólásképpen... Emelőhátfalas kocsikkal mi van? A kocsival?

N2: Fel van szerelve az emelőhátfal és erre van egy külön engedélyeztetési folyamat, nem tudom, hogy jelenleg most ez zajlik-e.

F1: Tehát már fel van szerelve.

N1: Szerintem azóta, annak azóta meg kellett, hogy érkezzen.

F1: Most már akkor nemsokára elkészül. Jól van.

N4: Még csak másfél év telt el azóta.

F1: Bizony.

N2: A hátfal szerelése megtörtént augusztus 1-én. A hátfal szerelése megtörtént, a műszaki vizsgáztatás pedig folyamatban van.

F1: Jó, nem Ti tehettek róla. Jó. Isten malmai lassan őrölnek. Amit átadtunk levelet neked múltkor, az hányan kérték, vagy hánynak adtad oda?

N4: Hát én megmondom őszintén senkinek, de miután felraktátok az ODFSZ honlapjára...

F1: Hát más, az az ODFSZ-nek-nak volt. Lássák, hogy milyen lehetőség közül választhatott a felsővezetés. Akkor ezek szerint nem, jó, ez is egy... Oké. Azt mondja, hogy - azt megbeszéltük - a munkaidő beosztáshoz. Örülünk ennek egyébként az utasításnak, ez jó. Attila szépet alkotott.

N4: Ez melyik, a munkaruházat?

F3: Dehogy, hol van a munkaruha...

F1: Nem a munkaruhát mondtam, a munkaidő beosztást, ez a 2/2025-ös.

N4: Ja, bocsánat.

F1: Az jó, azt a javasoltuk az Attilának, meg ezt kérjük is, hogy nyilván azok a munkatagjaink, akik meghatalmazást adtak számunkra, azoknak a fiókjához nyilván kapjunk hozzáférést.

F3: Sajnálom, hogy ezt mi nem tudjuk biztosítani.

F1: Jó, akkor majd megbeszéljük. Jó, rendben van, tisztáztuk.

F2: Én meg mondtam, hogy - bocsánat - barátságosabb lenne, hogyha mégis hozzáférnénk.

N4: Én úgy tudom, hogy a hivatalos közlés az ugye e-mailben lesz, vagy e-mailben is lesz.

F1: Hát mi?

F3: Hát e-mailben kéne küldözgetni a beosztást.

N4: Igen, a hivatalos munkaidő beosztás.

F1: Azt továbbra is e-mailben kéne küldeni, igen. Jó, de mindegy, de jó, ha így van. F3: Kérdezzük meg Anitát hogy kapott-e már új formátumú munkaidő beosztást? N3: Nem, mi még Excelben kapjuk és azt a tájékoztatást kaptuk a Samutól, hogy egy ideig

még párhuzamosan fog futni a kettő. Mi jövő héten a művészeti tanács és a beosztó kollégák jövő héten megyünk találkozni a Samuval, nem tudom még ki az, aki informatika, vagy milyen részről fognak, tehát a beosztó rendszerrel kapcsolatban tájékoztatást adni jövő héten, 11-én.

N4: De a beosztók nem a DSZ-ban fognak beosztani, Atti, nem úgyhogy?

N3: Mi ezt a tájékoztatást kaptuk a Samutól.

N4: Attól még nem baj, ha fel lesztek világosítva.

N3: 11-én megyünk meghallgatni az okosságot ezzel kapcsolatban. De azt mondta a Samu, hogy egyelőre még párhuzamosan fog futni a kettő. Az Excel táblával azért vannak zűrök, tehát azért azt tudjuk, hogy ez nem erre tökéletesen alkalmas eszköz.

F1: Legalább a feketeség kezd szürkülni ebben a dologban. Azt megnéztétek, amit kértem, hogy van beosztva a kelléktár? Azt ígértétek, megnéztétek.

N4: Nem a kelléktár?

F1: De.

N4: Beosztás volt? Nem az volt, hogy ott valami munkavédelmi oktatással volt valami?

F1: Nem. Az más. Az nem a kelléktár volt, az a hangosítótár volt.

N4: Ja bocsánat.

F1: Ott az volt, hogy nem kapják meg legalább egy héttel óraban, 169 órával előbb.

N2: Igen így volt és mondta Balázs, hogy szűrőpróbasszerűen nézzük meg.

F1: Persze, hogy volt, tehát az a helyzet, hogy emlékszem is meg - viszonylag nekem több időm van - de megbizonyodtam, alkalmasint visszahallgatom, hogy mi az ami elhangzik, hogy nehogy olyat kérjek.

N4: Egyébként ezt most már meg tudjuk nézni, mert a DSZ-ben...

F3: Ezt nem tudjuk megnézni még, de...

N4: Nem? Illetve nem, mert amit megkapnak, azt nem tudjuk, mit kapnak meg, csak hogy be van-e osztva.

F3: Hosszútávon az a terv,, hogy minden közlésre, amit mi e-mailben kértünk kiküldeni, de hát minek, rá kell tenniük egy másolatban egy ilyen technikai e-mail címet, és akkor, ha ez már így lenne, akkor most meg tudnánk nézni, hogy kiküldték-e.

N4: Hogy visszaellenőrizhető legyen, hogy kinek mit küldtek ki.

F1: Tehát akkor nem néztétek meg, nem lett ellenőrizve, jó. Nem jó, de hát most mit csináljak vele?

F3: De azt esetleg tudod, hogy melyik hét nem lett kiköszölve?

F1: Most mondtam, hogy szűrőpróbaszerűen nézzétek meg meg. Ezt kértem. Ha általában megvolt és egy kimarad, az még bocsánatos bűn, de az, hogy egyáltalán nem így van, az nem az.

F3: Hát kell, hogy kapjanak tájékoztatást.

F1: De mondom még egyszer, a beosztás nem egy hétre. Tehát nem szabályosan. Egy héttel szűkebb az időtartama...

F1: Tehát nem egy... hogy a jövő hetet kapja meg.

F1: Igen. Érted. Ez elhangzott, és ezt megbeszéltük. Mondtam, hogy most úgy tesztet mintha nem tudom mi hangzott volna el.

N4: De ez nem szabályos.

F3: Pont a kelléktár az, aki egy hónapra előre tervez.

F1: Jó. Aztán, ha már itt az ZMT is, hogy azt hallom, hogy az első karmester az kapott főzeneigazgatói státuszt Belga, vagy luxemburgi opera...

N3: Luxemburg.

F1: Luxemburgi vagy nem tudom milyen intézménynél. Akkor figyelemmel arra, hogy az operában van a foglalkoztatás elsőbbséget kell, hogy élvezzen, a Kollektív Szerződés szerint is, akkor az hogy fog történni?

N4: Hát akkor gondolom leegyeztetik, hogy mikor van ott, meg mikor van itt.

F1: Tehát akkor itt részmunkaidőbe kerül majd foglalkoztatásra?

N4: Nem tudom megmondani.

F1: Hát teljes munkaidőben nehezen fogják tudni foglalkoztatni.

N4: Miért? Én nem tudom, milyen munka rendben van. Kötetlen esetleg?

F2: Attila ezt biztos tudja, nyilván produkcióra lesz... és akkor, ha úgy döntenek, akkor elég neki...

N4: Nem produkcióra.

F2: Hát?

N4: Őneki egy munkaköre van, aminek egy része a vezénylés, meg vannak még feladatai.

F2: Aha akkor rosszba kezdtem bele.

F1: Ez egy érdekes dolog, ugyanis ugye megint az egyenlő elbánás, ami még mindig nincs fönn az operának a tuttiján. Nincs, mutasd meg, légy szíves, hol van, mert tegnap direkt megnéztem a Farkas Andrissal, mert ő nagyon ért ehhez a dologhoz és nem találtuk meg.

F3: Remek, én felrakom, valaki meg leszedi.

F1: Az még elképzelhető. Tehát azóta sincs fönn, mi ezt kitettük a honlapra, de hát az nem pótolja.

F2: Már bocsánat, ki tudja leszedni a vezető jogtanácsos által fölrakott...?

F1: Nem tudom a gonosz manók.

N4: Jogosultsággal bárki.

F1: Na. Valaki figyeli az operat tutti és akkor ha olyan van azt leszedi!

F3: Itt van. Szabályzatok, foglalkoztatási és egyenlőségi terv.

F1: Mikor lett felrakva? Nézd meg!

F3: Augusztusban. Mert innen hiányzott valóban.

F1: Jó. Tehát akkor fönn van. Oké. Augusztusban föl lett téve. Milyen dátummal? Ott a dátum.

F3: Ja. Ez. Az 430 kilobájt.

F1: Akkor nem az, jó föl van téve, rendben van. Nem tudom, jó. Tehát fönn van. Akkor csak alkalmazni kéne az abban foglaltakat. Tehát, hogyha egyenlő elbánást vesszük alapul és akkor megint fölhozom, mondjuk ezt a nyomorult, nem ő nyomorult, hanem a szituáció, hogy ez a Haraszti (?) ügye, hogy azért lett nem engedve se fizetés nélküli szabadságra, se rész... semire, mikor elment a Helsinki Sibillus Egyetemre, meg az opera ezt nem, el kell dönteni az opera, vagy az egyetem. Na most ez nála ezt el kell dönteni, akkor Rajna Martinnál miért nem kell ezt eldönteni?

N1: Teljesen más a munkakörük Balázs.

F1: De nem a munkaköréről beszélek.

N4: Ő egyébként ugye a fizetés nélkülit kért, a Martinnál meg másról van szó, mert ő... további jogviszonyt.

F1: Igen. (Nem kivehető) további jogviszonyt, igen. Nem tudom, hogy az első karmesteri feladatok azért elég komoly feladatoknak tekinthetők, ugye? Teljes embert igényelnek.

N4: Vannak szakmai feladatok és vannak vezénylések.

F1: Teljes embert igényelnek. És azért Brüsszel nincs közel. Vagy Luxemburg nem tudom soha, hogy. Nincs közel. És a főzeneigazgatói státusz is az elég komoly feladat. Legalábbis másutt. Hát itt tudom, hogy itt nem annyira, de másutt talán igen.

N4: Mire akarsz kilyukadni?

F1: Arra akarok kilyukadni Virág, hogy itt vannak kedvesek, és vannak kevésbé kedves emberek, és aki kedves ember, annak mindent szabad, annak minden megvan engedve, aki pedig nem, az már kivan rúgva. Arra gondolok és tiltakozom ellene. És én azt szeretném egyébként, és tényleg tessék szíves lenni megmagyarázni, hogy fér az össze, hogy az első karmesteri státusz, aki pontosan azért lett a Kesselyák - megvannak a hangfelvételek - elhajtva innen, mert koncepcióváltás van és egy új első karmester kell. Akkor tessék szíves lenni elmagyarázni nekem hülyének, hogy ez hogy működik, hogy lehet összeegyeztetni azt, hogy másutt főzeneigazgatói feladatokat lát el, ami fontos feladat, itt pedig ugyanilyen színvonalon el tudja látni az első karmesteri feladatait is. Úgyhogy az nem megy az operaház zenei munkájának a rovására. Mondom szeretném ha ezt valaki a szakszervezet felé megírná!

N4: Balázs azért szerintem nem egy olyan ember van, aki további jogviszonyt folytat...

F1: Én foglalmam sincs, csak azt tudom, hogy az első a Kesselyák... ez volt az indok az ő eltávolításának.

F3: Virág, ne haragudj nem lehet összehasonlítani, hogy valaki elmegy és heti 3x4 órában tanít valami hangszer, vagy főzeneigazgató egy olyan intézményben. Ne hasonlítsátok össze!

N4: És azt vajon valaki közületek vizsgálta, hogy ott milyen munkateher szükséges, hogy ellássa a feladatait?

F1: Hát főzeneigazgató könyörgöm.

N4: Hát jó, csak kérdem, amikor így neki ugrotok Rajna Martinnak...

F1: Nem! Virág. Légyszíves! Akár név nélkül is mondanám, akkor hagyjuk a Rajna Martint! Az első karmester. Az operaház első karmesteri státuszát hogy lehet

összeegyeztetni egy másik opera a főzeneigazgatói státuszával, hogy az párhuzamosan tud működni?

N4: Hát. Nyilván össze lehet.

F1: Hát. Azt látom, csak hogyan?

N4: Amikor itt van feladata, itt van, és amikor nincs feladata, akkor ott van.

F1: Én tisztelettel kérem a jelenlévőket, hogy járjanak el annak érdekében, hogy erről a szakszervezetet egy szakmai tájékoztatással megtiszteljék! Hogy megnyugodjanak a kedélyek. Mert nem én találtam ki ez se nyilvánvaló, gondolhatod.

N4: Hát persze.

F1: Igen.

N4: Jó, hát egy jegyzőkönyvbe vesszük.

N1: Vegyétek és várokrá választ, mert nekem is valamit mondanom kell azoknak, akik engem ezzel megkerestek.

F2: Engem ezzel nem kerestek, főleg ismerve a körülményeket. Én tennék egy javaslatot, hiszen egyértelműen az ország egyik legjobb karmestere lehetne a vezető karmester, úgy hívják, hogy Kovács János. Miért nincs itt?

F1: Hát. Ő nem vezényel itt, úgy tudom.

N4: Az a kérésem, hogy egy állásinterjúba ne menjünk már át.

F2: Hát nem, én csak javaslatot tettem.

N4: Kovács János is dolgozik az Operaháznál.

F1: Úgy tudom, hogy nem.

F2: De mivel a Martinnal van ez a gond, mert mind a két helyen egész ember kell, ez biztos, ha utána járunk, ha nem, akkor miért nincs segítségnek kinevezve egy olyan ember, akit a szakma, az opera szakma és a muzsikusszakma egyértelműen erre predesztinálna? Kész. Ez elhangzott, aztán azt csináltok, amit akartok.

F1: És nyilván ezeket azért vetik fel, mert ott vannak ezek az apróságok, amiket nem is igazán értem, mondom, ez a Haraszti Violetta? története például. Ott nem lehet, itt meg lehet. És tényleg a kettő nem összehasonlítható. Az egyik egy pitiáner ügy ahhoz képest. Már a Violetta ügye, hiszen ő csak... Mi volt a gond, nem tudom. Hegedűs volt, nem tudom. És nem első karmester.

N4: Válaszolunk.

F1: Légyszíves. De ha lehet, akkor érdemi választ Virág, jó? Olyat, amibe nem kell belekötni. Fölöslegesen.

F2: Közbevetőleg, hadd kérdezzek, hogy általában mi a válaszok arra, hogy most augusztus elsejétől, mint ahogy a Kollektív Szerződésben, meg a külön megállapodásban foglaltatik, hogy akkor a megpróbálja sokkal hangsúlyosabban, mint eddig a munkát, tehát a betartani, amit ott le van írva a Kollektív Szerződésben.

F1: Mármint mit?

F2: Hát ami ott le van írva...

F1: Nem hangsúlyozottan, azt be kell tartani!

N4: Osz. Ez nem kérdéses.

F1: Tehát. Be kell tartani, ugye?

N4: Be kell tartani.

F1: Helyes.

F2: Ehhez kapcsolódóan kérem szépen, én kaptam egy szolgálat kimutatást tavaly egy körülbelül egy évi könyörgés után a tavalyi augusztusról, meg a tavalyi decemberről. Kérek szépen most az augusztusról a balettegyüttes esetében a szolgálatszám elszámolására!

F1: Nekem is küldjétek meg, köszönöm!

F2: Persze.

F1: Aztán, múltkor beszéltünk a rendkívül munkavégzésekkel kapcsolatban. Csak azért hogy tudjátok, kb. 50 millió forintot kellett kifizetnem az operának az elmúlt rendkívül munkavégzésekért. a gyártótárakba. És ugye ott előfordult nem egyszer az, hogy jogellenesség lett elrendelve, ugye ami a 48 órán fölüli elrendelésekre, heti 48 órán fölüli munkavégzésekre vonatkozik. Ott elmondtátok, hogy az volt a kárpótlás, hogy elmentek egy buszkirándulásra. Hát utána érdeklődtem, valóban volt buszkirándulás, de az csak a férfi műhelyre vonatkozik, tehát ott úgy vannak a gyártótárban., ugye három műhely van. Az Erkelnek van egy közös, az a férfi-nő az közös, és az Operának van a férfi és a női. A férfi műhelyesek azok elmentek egy busszal valahova, többiek nem mentek sehova! Tehát továbbra is akkor sajnos fül kell vetnem az, hogy a sérelem, ami őket érte a jogellenesség kapcsán, az méltányos kárpótlást igényel. Csak azért, hogy ne legyek te se hülye ebben a dologban,

konzultáltam bíróval, aki a legfelsőbb bíróság kúriáján dolgozik, és megerősítette abbéli hitemet, hogy igenis ebben az esetben joggal lehet sérülmire igényt tartani. Joggal. Na most nem szívesen, mert az ember bíróságokon sok általa... és a többi, és a többi... én azt szeretném, hogy tényleg ezt próbáljátok már valahogy elrendezni ezt a dolgot! Nem kell sok... Én mondtam akkor, és nem fogom ezt megváltoztatni a szavamat, ezt el tudjátok úgy rendezni az ottani emberekkel, hogy legalább azt érezzék, hogy a munkáltató egyfelől belátja azt, hogy ebben valóban hibát követett el és igényli azt, hogy ezért a munkavállalók - ha úgy tetszik - megbocsássák a munkáltatónak ezt a fajta eljárását, akkor legyen kedves és valamit ezért tegyen! Légyszíves tegyétek meg! De most mondtam... Egy szóval nem mondtam most a pénzt.

N4: Jó. Tehát valami olyan típusú gesztusra gondolsz, ami...

F1: Igen Virág. Egy olyan típusú gesztusra, amiről Ők azt érzékelik, hogy ők nem beszélő szerszámok, hanem munkatársak. És velük szemben a munkáltató méltánytalanul járt el és ezért a munkáltató megkövet és elnézést kér érte. Ezt igen.

N4: Jó. Írunk nekik egy levelet, jó?

F1: Jó. Írjatok nekik egy levelet, légyszíves igen.

N4: Mónika, megjegyzed helyettem légyszi?

N2: Természetesen.

F1: És akkor a dolgot a részemről le fogom zárni, nem fogom többet előhozni, ha az a levél megtörténik.

F2: De megint hadd beszéljek az általánosságról, hogy hányszor beszéltük ezt a legyen egy levél? És hányszor sikerült ezt létrehozni? Pedig semmi hihetetlen fogalmazó magasan képzett emberek egy ilyen levelet...

N4: Oszti én kérek elnézést, de nem volt kapacitásunk. Valóban többször megígértem.

F1: De ne Te kérj elnézést, szükségtelen!

F2: De Virág, ez most már nem megyek jobban vissza, ez egy ötéves dolog.

N4: Azért nem ötéves, hát mikor volt ez a rendkívüli ügy?

N1: Most.

F2: Nem. Általában. Amikor el lehetne intézni... abszolút - bocsánat - a segítőkészségünk, amikor azt kérik, hogy legalább nem kerül pénzbe, csak egy kis, hogy a jó munkahely ezzel legyen jobban bevettázva. A fene tudja és ezt rendszeresen

elhagyjátok, pedig nem kell. Nem tudsz rá válaszolni. Ez egy általános felfogási probléma. Annak látszik. Pl. a vezetés részéről.

F1: Igen. Figyeljete, az egész az elbocsátások is, amik ugye, hát nyilván mennek a bírósági ügyek. Tudom, hogy bekerült például a Fahidi Patricia szólamvezető, csak úgy valakit oda beültettek. Itt van, mondjuk ez a Bíró Zsófia ügy. A Bíró Zsófia nem fog perelni. De figyeljete, az egyik legjobb első fúvólás volt. Fiatal. Az opera arra nem volt képes, hogy legalább részmunkaidőt felkínálja neki. Arra hivatkozva, hogy neki van másutt is munkája. Nem fog perelni, mert nem fog. Amit nehezményezek, mert meg fogja bánni, hogy így feladta a történetet, az ő dolga. De az egész eljárás, az egész Bíró Zsófia történet. Jól megmutat dolgokat. hogy ide szól a Rétvári Bence az Ókovácsnak, hogy fel kell Őt venni. Már nem őt, hanem akinek nem volt eredményes próbajátéka. '17-ben. És az fel van véve, és utána csak azért, mert balhé van, akkor úgy egyeztünk meg a Ókováccsal, akkor őt is fölveszik. És akkor fölvtették mind a kettőt. És akkor elmegy az, elküldik azt, akinek van eredményes próbajátéka. Szóval ezek ijesztő dolgok. Én azt gondoltam, hogy a XXI. században ezen már a magyar társadalom túllépett, de hát úgy látszik, hogy nem. A Kovács János azt én hallottam, hogy miért nem vezényel. Ő egyedül. Ő legalább kiállt a közösségéért. Kértem egy konzultációt a Farkas Andris-Somogyi Zoltán ügyében, másodikára. Válaszra se méltattatok.

N4: Mikor?

N1: Én se emlékszem erre.

N4: Elnézést kérünk érte.

F1: Hát nyilván az Ókovácsnak írtam. Hát akkor nem is továbbította, mert az sem hajlandó.

N4: Jó, hát azért azt tudod, hogy azok a levelek nem, hozzá landolnak, hanem a Tőkés Enikőhöz.

F1: Azt a konzultációt akkor még egyszer fogom küldeni, és abba kérek egy konzultációt, mert egyfelől ugye a Dubai turnéból való kihagyások, az magyarázhatatlan. És pedig, és az is egyébként, ami a Lohengrinnel van kapcsolatban, mert itt van - vettem a fáradtságot - kinyomtattam ezeket a táblázatokat. Ők ketten egyedül tartalékok a Lohengrinben. Ők ketten egyedül. És azt, hogy a ruha drága, meg nem drága, nem is értem, hiszen nekik a méretük meg van itt... minden gond nélkül

rájuk lehetne szabni a ruhát. Nem történt meg. És megalázzák őket avval, hogy beteszik őket a tartaléknak. Azt a két embert, aki azért, ha tetszik, ha nem, de egy elismert meghatározó művészei az énekkarnak. Nem tudom, erre mi szükség van. Tegyétek! Nem fogok ezek miatt tiltakozni már. Nem. Ezek összegyűlnek. Ezek. A történetek. Ezek. A törtek összegyűlnek, és az a dubai turné is. Hát nem is értem, hogy lehetett őket ebből kihagyni, amikor ti kértétek fel őket. Fel lettek kérve. A Farkas András egyik az összes Bohéméletben szerepelt, amióta itt van. Most azt gondoljátok, hogy nagyon kiszúrt. Valaki azt gondolja, hogy nagyon kiszúrt velük, hogy most nem mennek-e Dubaiba. Nem hiszem feltétlenül, hogy Dubaiban nagy élmény kimenni. De nyilván annak szánták. Kiszúrásnak, megalázásnak. A szakszervezetek lejáratásának. Hogy ezt is meg lehet csinálni két szakszervezeti vezető tisztségviselővel. hogy ennyit ér a szakszervezetekkel kötött egyezés, a párbeszéd az, hogy a kapcsolattartás folyamatos és itt az egész Kollektív Szerződés, ami erről szól.

F2: Ehhez kapcsolódóan, hadd kérjem, kérjük, hogy azok a tisztségviselők, akiket eltávolítottatok, de nem köztörvényes bűnözők, azok hagyják meg a belépőkártyájukat annak érdekében, hogy továbbra is a tagságukkal fenn tudják tartani a kapcsolatot. Ez a minimum gesztus tőletek.

N1: Tehát. Nevükön nevezve, akkor a... nem tudom.

F2: Hát a tisztségviselők. Igen. Tudjátok.

F1: Nekem nem kell, mert nekünk megvan. Nekünk a Zoli meg az Andris bejár, dolgozik. Sokak meglepetésére. Józi. Igen. Molnár. Antal. És a Józefa. És a Laci. Ja. Igen, és a Csányi. Hát ők hárman. Ők. Abszolút.

N1: Jó, beletettem.

F1: Akkor az a jegyárbevétel a nyári előadásokról, az mikorra várható? Meg van? Hú! Megnéztétek az aláírás történetet?

N4: Melyik. Aláírás történetet?

F1: Hát amit nem voltál kedves pedzegetni, a hangosítótárba.

N4: Csak egy van? Igen. Ja, bocsi. Meg.

N3: Illetve volt egy összefoglaló második munkanap...

F1: Igen, az aláírást azt megnéztétek?

N1: Egy másodperc, tudunk egy picit?

F1: Persze tudunk.

N1: Ez a munkavédelmi oktatás? Igen. Megnéztem azt is. Mondjad még egyszer, bocsánat, a konkrét kérdést, addig veszem elő. Hát az, hogy múltkor fölmerült, hogy azt mondja a srác, hogy nem Ő írta alá a jelenléti ivateket.

N1: Azt mondja - még erre bocsánat válaszolok - megvan, hogy melyik volt, tehát én elkértem az utolsót, és azt mondja, hogy volt egy képzési anyag, amit a munkavédelmi szakreferens készített, amit neki kötelezően meg kellett nézni, ezt kiscsoportos foglalkozásként együtt nézték végig a fiúkkal az operában, és a tervezettekkel is ugyanígy és kérdéses úriember az első körben volt benne, és végignézte az egész anyagot.

F1: Nem az volt a kérdés, de ott vannak aláírások, ott van nyilvántartás, hogy ki vett rajta részt.

F3: Jelenléti vagy valami?

F1: És az? Az volt az aláírása? Mindenkivel alá tudtam íratni, és úgy adtam le.

F1: De. Ő nem írt alá, most mondom.

F3: És ezzel mit tudunk csinálni?

F1: Azt tudjuk csinálni...

F3: Tegyük feljelentést! Dehát van egy papírunk ami alá van írva, Balázs battyogjon el a rendőrkapitányságra és tegyen feljelentést!

F1: Jó, azt a jelenléti másolatot szeretnénk megkapni!

F3: Hát csak kapott Piroska.

F1: Akkor azt légszives, ha..., megmutatom neki, és akkor...

F3: Akkor Ő majd technológusként megállapítja, hogy ez az aláírás nem az Ő aláírása.

F1: Ugyanarról van szó ugye? 25-ös.

N1: 25-ös, az még... 25-ös évi ismétlődő oktatásra a negyedik negyedévben következik. 24-es oktatási jegyzőkönyvről beszélünk.

F1: Hát 25-ben is volt jegyzőkönyv.

F3: Most mondja, hogy nem volt.

N1: A szakreferens küldte nekem. Én nem voltam ott.

F3: Lehet hogy az, aki azt gondolja, hogy nem írt alá valamit, azért nem írt alá mert nem volt?

F1: Jó. Akkor küldd át légyszíves a 24-est, és akkor azt mondjátok, hogy 25-ben nem volt ilyen, ugye?

F2: Majd lesz a negyedik, negyedévben.

N1: Ugye azt kérted, hogy a hangtár ezévi tűz- és munkavédelmi oktatási jelzőkönyvet elkértem, ez volt a Krisztián válasza, a 25 évi ismétlődő oktatás negyedik, negyedévben következik, a 24-es oktatási jelzőkönyvet tudom elküldeni. F1: Igen. Hát add oda a 24-es légyszíves és akkor megkérdezem, hogy a 25-ben volt-e. Ennek nem azt mondta, hogy nem volt, illetve volt 25-ben is, csak nem Ő írta alá.

F3: Lehet beült egy másikra. És akkor mondja már meg ez a drága ember, hogy mikor járt ezen az oktatáson? Ű

F1: De nem járt az oktatáson, pont ez a lényeg.

N1: Oké akkor mikor feltételezi hogy más volt?

F1: De volt és alá is írták.

N1: Akkor azt... segítse már annyival az életemet, hogy akkor elküldi legalább a dátumát annak, hogy melyik oktatásra vonatkozóan gondolja úgy, hogy valaki aláírta helyette.

F1: Nézzétek, ha azt mondjátok, hogy 25-ben - sejtettem, hogy ez lesz egyébként - nem volt ilyen oktatási jelenléti ív, akkor ez egy érdekesebb helyzet.

F3: Mikor volt a 24-es?

N1: '24. december 11.

F3: Tehát akkor az egy éves ismétlődő majd '25 december környékén lesz.

N4: 24-es jegyzőkönyvet 25-ben írta alá valaki már.

F3: Ezzel nincs gondja a Krisztiánnak, hogy utóbb írassa alá sajnos...

F1: Jó. Köszönöm szépen, akkor ami ezt megvan jegyzőkönyvet küldd már át nekem légyszíves!

F2: Oda egy pillanatra, hadd térjek vissza, hogy ugye akkor nincs akadálya, annak a három embernek legyen ilyen?

N4: Nem tudom, van-e akadálya Oszi, de leírod ezt a levélben légyszi? Ű

F1: Hát most mondta el a jegyzőkönyvbe, hát most ezt kérjük. Most miért kezdjen el írni megint?

N1: Mert könnyebb úgy nekünk, hogyha megvan az e-mailben, és akkor tudjuk, hogy van mindez.

F1: De most itt elmondta a hangfelvételen.

N4: Aztán megint elfelejtjük, mert csak a hangfelvételen van.

N1: Köszönöm. Jó? Ezt. Átkülditek nevekkal jó?

N4: És joggal kifogásoljátok, hogy nem intézkedtünk semmit.

F1: Arra is ígéretet kaptunk, még írásos válaszban, hogy a külföldi munkavállalókkal mi a helyzet?

N4: Már milyen értelemben?

F1: Hát tudod jól, milyen értelemben.

F2: Elbocsátások értelmében.

F1: Most hogy van az, hogy a magyar honpolgárokat elküldtéték, a külföldieket pedig nem?

F2: A harmadik országbelieket!

N4: Mondjad Piroska!

N1: Jó, egyrészt külföldit is küldtünk...

F1: Egyet igen.

N1: ...és direkt megnéztük azt, hogy hány külföldi állampolgár van - ahogy kérted.

F1: Igen.

N1: És aki tehát egyáltalán szóba jöhet, hogy elküldjük és nem határon túli, mert feltétlenül...

F1: Harmadik országbeli. Persze.

N1: Külföldit kértél, ugye leszedtem azt...

F1: Nem azt kértem, Piroska, harmadik országbelit kértem.

N12: Akkor meg még kisebb lesz egyébként... Szóval az a lényeg, hogy ha leveszem a határon túlit és a határozott időt, összesen négy főről van szó a zenekar, - énekkareban, amelyekből egy fő elment.

F1: Na és a másik három?

N4: De Balázs, ezt a jogi eszmefuttatást, amit levezettél, mi elég nyakatekertnek gondoljuk, hogy szerinted a külföldieket kell először leépíteni.

F1: Hát igen. Nem szerintem, a jogszabály szerint. Akkor lehet a harmadik országbelinek munkavállalási engedélyt adni, meg egyáltalán akkor foglalkoztatni, hogy ha magyarral ezt nem lehet feltölteni. Most elküldenek magyar állampolgárt, és a harmadik országbeli, aki nem uniós, nyilván se arra gondolok, az meg marad. Szerintetek ez helyénvaló?

N4: Igen, de ezt már megbeszéltük egyszer.

F1: De mit beszéltünk meg rajta? Nem. Ti azt mondtátok, hogy erre írásban válaszoltok.

N4: Jó. Akkor írásba válaszolunk.

F1: Rendben, akkor írásban válaszoljátok meg!

F2: Hát a probléma a felvételnél van, szerintem. Ott. Is van.

N1: Na. Akkor még kisebb van, de igen, az teljesen más... Igen.

F1: Piroska, ne forgassátok már állandóan ki a szavaimat, mert itt van a hangfelvétel. Hallgassuk végig a hangfelvételt! Így van, én kizárólag a... Na, és a három főről, pontosan. én azt is elmondtam, hogy egy emberről tudunk a zenekarból, hogy egy ember az elment, aza harmadik országbeli volt. Az énekkarból azt is elmondtam, hogy van két japán, ugye?

N1: Igen?

F1: Na. És Ők ott vannak. És az én énekkarból meg el lett küldve legalább két magyar.

N4: Jó, tehát Te a jogi indoklást szeretnéd látni, hogy mi miért gondoljuk azt, hogy miért nem vagyunk kötelesek harmadik országbelit elküldeni? nem vagyunk azok.

F1: Igen.

N1: Egyébként helyesbíték - bocsánat - az énekarban az egyik hölgy csak aki határozatlan idős, a másik hölgy határozott idős.

F1: Jó, de teljesen mindegy milyen idős.

N1: Hát. Nem, nem mindegy.

F1: Miért nem mindegy?

N1: Azért nem mindegy, mert határozott időst kell elküldeni.

F1: És akkor mi van? Azokat ugyanúgy el lehet küldeni.

N1: Igen el lehet de nem szándékoztunk másokat...

F1: Azt. Én tudom, hogy nem szándékoztátok, mert nem lettek elküldve. De viszont magyart meg elküldtetek.

F2: Védjük a magyar munkavállalót, nekünk ez a dolgunk, és szerintem a törvényben is ez van.

N4: Szerintem meg a munkavállalót véditek, nem csak a magyar munkavállalót!

F1: Nem, a tagjainkat védjük elsősorban, és azon belül pedig azon túl pedig a magyar állampolgárokat nyilván, hiszen ez a foglalkoztatásnak a lényege. Hát, na ne!

N4: Jó, írunk levelet!

F1: De tényleg most ezen vitatkozunk? Teljesen normális a felvetés, azt gondolom, nem?

F2: Direkt. Nem megyek egy olyan területre, ami szélsőséges, de azzal kezdtük a beszélgetést, hogy létezik az, valahogy indokoljátok meg, hogy szubjektív vélemény alapján az elmúlt végzős évfolyamból 8-10 embert lehetett volna fölvenni, mert olyan minőségű tudással rendelkeznek, de egyetlen egyet sem vettetek föl.

N4: Kérlek ezek szakmai kérdések, erre mi nem tudunk ebben a körben válaszolni.

F2: De statisztikailag nem rossz, ha már nem a szakmáról és hogyha ugyanezt az utóbbi három egyszerű könyvvel. Nonszensz ami itt folyik.

F1: Szóval ez tényleg probléma és az is, amit az Oszi elmondott. Figyeljete, ott - mig nem voltál itt elmondtuk - Attilának. Négy vagy öt ember, vagy hat embert behívtak - köszönöm - behívtak ide táncolni. Egy hónapig járt próbákra. És utána még a próbatáncra se hívták meg őket.

F2: És eleve... szóval vigyázni a statisztikával, mert nem hívják be őket, azok, akik ott végeznek, az nem úgy van...

F1: Legalábbis ezt hallotuk.

F2: Hát. Egyértelmű. A lehetősége sincs arra, hogy bemegy a próbatáncra, és ott megtáltosodik. A Tamás előtt elgondolt minősítéséhez képest és nagyon jó és esélye sincs.

F1: Mondom, akkor viszont nem kell a Magyar Nemzeti Táncművészeti Egyetemnek a klasszikus balett szakát működtetni. Ha az ott végzetek, egyike sem alkalmas arra, hogy a Magyar Állam Operaházban táncoljon.

F1: Ha itt valaki nem tudja, hogyha Tamás lenne annak is a rektora, akkor mindjárt többen nyernének felvételt, mert akkor jó volna az útmutatás, hogy kell ezt.

N4: Jó, de ez szorosan nem kapcsolódik a munkavállalói érdekekhez.

F1: Hát hogyan kapcsolódna?

F2: Hidd el, hogy nagyon is van!

F1: Hát akkor nincs, elmegy a kedvük az embereknek attól, hogy jelentkezzenek a képzésre. Elmennek erre a tanfolyamra, ami nem tudom, hogy működik, továbbra se. Zavaros, finoman fogalmazva. Kissé öncélúnak látom, de hát közpénzből telik erre is. Úgyhogy... erre is szeretnék valami választ kapni!

N4: De. Ezt már megírtuk.

F1: Mit?

N4: Hát az MNB-it, hogy mennyi forrást fordítunk rá és az alaptevékenység része. Vagy nem erre gondoltál?

F1: Nem erre gondoltam, hanem arra gondoltam, hogy van az, hogy itt végeznek a Táncművészeti Egyetemen, klasszikus balett szakon és egész egyszerűen nem tudnak bekerülni. Mi az oka annak? Magyarázza már meg a Magyar Állami Operaház, hogy mi az oka? Mert hogyha soha alig kerülnek be, akkor talán föl kéne venni a kapcsolatot mondjuk a Táncművészeti Egyetemmel, hogy olyan változtassanak a tematikán, vagy egyeztetés. Hát elmegy a kedve annak a nebulónak oda járni. Ha reménytelennek ítélik, vagy csak az az egy esélye van, hogy elmegy valahol a világba, és hát ha valahol felveszik mondjuk az eszkimók közé. A grönlandi balettba, vagy mit tudom én. Ha itt sem vagyok jó, akkor hova vagyok jó.

F2: Ráadásul jobb együttesekhez is felveszik őket..

F1: Arról meg nem is beszélve, ide meg ne, valamiért. Lehet ezen mosolyogni Virág, de hát ez nonszensz.

N4: Értem én, de ezek művészeti szakmai kérdések.

F1: Ahogyne. Mindegy, ezt erre aztán marhára rá lehet fogni!

N4: Se a szakszervezet, se én, se Piroska, se Attila.

F1: Azért bátorkodtalak arra kérni, hogy akkor az a nagyszerű, fantasztikus hozzáértő írja már le, hogy megvilágosodjak.

N4: De Balázs azt is mondtam az elején, hogy a szakszervezetnek sincsen kompetenciája a művészi szakmai kérdésekbe... tájékozódni.

F1: Miben? Nem állást akarunk foglalni! Egyáltalán szeretnénk tudni, hogy mi az oka, hogy tudjunk rá válaszolni, ha megkérdezik tőlem. Mondjuk a újságíró megkérdezi tőlem, hogy ne mondjak butaságot, amitől esetleg fölmegy valakinek a vérnyomása.

N4: Jó, persze.

F1: Ugye-ugye?

N4: Persze.

F1: Azt fogom mondani, amit gondolok. Hm?

N4: Azt mondasz, amit gondolsz, így is Balázs!

F1: Hát azt mindig azt mondom, jó, igazad van, mindig azt mondja, az ember amit gondol csak nem mindegy, hogy ez a gondolatot mi inspirálja. Ebben igazad van, bocsánat, rosszul fogalmaztam. Bocsánat. Tehát... És a másik. Már mondtam múltkor is. Szeretném kérni, hogyha egy szexuális pszichológus adna egy szakvéleményt arról, hogy milyen dolog az, hogy fiatal, serdületlen gyerekeket más nembeli szerepbe játszhatnak. Rendszeresen. Szeretném kérni. Igen. Szeretném kérni. Mert utánaérdeklődtem, és akitől eddig ezt megkérdeztem, helytelenítik ezt a gyakorlatot hozzáértők. Igen. Fiatal, 4-5-8 éves kislányok, ne adjanak elő fiú szerepeket, mert nem csak az előadásokról van szó. Gyakorolni kell, mit tudom én, órákig, és hosszú időn keresztül. Szeretném, ha magukat operaház ezt bekérné.

N4: Jó. Ez. Eddig kb. a nyolcadik levél volt, amit bekértél.

F1: Hát. Most mit csináljak vele, Virág? Az, hogy egy hónapba egyszer tudunk találkozni, az, hogy itt van a Kollektív Szerződésben, hogy a kapcsolattartás folyamatos, az ember az állkapukat döngeti, nem... Ez van. Arról nem is szól, hogy a mai szeánszon a főigazgatónak itt kellett volna üldögeálnie, ha tetszik neki, ha nem ez van a Kollektív Szerződésben. De hát ő ezt is megteheti, hogy a saját magától az aláírtakat semmibe veszi. Hát azt láttam, hogy nem tudott itt lenni. Miért? Mit csinál?

N4: Más elfoglaltsága van.

F1: Az biztos. Na de hát ő írta alá. Előre tervezhető.

N4: Ok.

F1: Ezt nem neked mondom, kritikaként, csak megjegyeztem, hogy ez így van. Ez így van. Szóval úgy érezzük magunkat, hogy mondjuk hol van mondva, mint a török időkre. A törökök azt mondták, hogy a hitetlen gyaúrnak tett ígéretetek semmit nem számítanak. Megbeszélünk dolgokat, na és?

N4: Ez. Nem így van. Azért mert nem mindig pontosan akkor válaszolunk, meg vannak intézkedések, amik elcsúsznak, ettől függetlenül mi komolyan vesszük ezt. A szakszervezetekkel való kommunikációt és együttműködést. Akkor az a, ami elhangzott függen a zenekar, úgyis is itt van a zenekarnak egy kiváló képviselője. Az a 40-50 fős mérséklést, és ezt hogy gondolja a főigazgató, illetve, bocsánat, nem tudom, az Operaház hogy gondolja? Erről már valamit azért csak kellene nyilatkozni. Hogy készüljenek, hogy készülhessen a zenekar arra, hogy esetleg 40-50 emberrel megint rá fognak mutatni.

N4: 40-50 ember, az egy csoportos létszámcsökkentés, tehát az akárhogya nem történhetne, de még a 26-as év tervezése folyamatban van, nem tudok nyilván.

F1: Hát de akkor miért kell ilyeneket mondani Júliusban?

F2: Szerintem ezzel a bíróságon fognak találkozni.

F1: Megint arra jó, hogy embereket lehessen riadalomban tartani, hogy mindent megcsináljanak, nehogy valaki kritikai megjegyzést tegyen, mert akkor majd úgy jár, mint a Kilencek.

N4: Oké, meg a huszonkilencek.

F1: Nem. A kilencekről beszélek, mert a zenekarról volt szó. Azok kilencen voltak. Az egyik ugye külföldi, az nem érdekel, mások, az összes többi viszont a sztrákban részt vett, szakszervezeti tag.

N4: Jó. Hát ezt majd a bíróság eldönti.

F1: Jó, de attól még a többi aggódhat, hogy ő is úgy jár, ha esetleg valami okán kritikai megjegyzést tesz.

N4: Balázs, én nem voltam ott Füreden, nem hallottam kinek, mit mondott.

F1: Hát az Ókovács Szilveszter mondogatta ezt.

N4: Nem tudok ezügyben semmiről nyilatkozni. De megerősíteni nem tudom ezt az információt, ami a füledbe jutott, mármint, hogy 50 ember a zenekarból elküldésre kerül '26-ban.

F1: Hát nem biztos, hogy 50, csak 40, lehet, hogy csak mit tudom, akármennyi, de megint ott van, megint ott kell lebegtetni az elbocsátásoknak a rémét. Embereknek ez az egzisztenciájuk. Ebből élnek. És akkor megjelenik a nagyember, magát főigazgatónak, tudó nagyember, és akkor mond ilyeneket. Jókedvűen. Az énekkarral kapcsolatban pedig, figyeljete, a Lohengrinnek gondok vannak. Túl sok a próba és az előadás együtt. Azt mondják a srácok, hogy a Lohengrin az egyik legnehezebb kardarab. Nagyon igénybe veszi őket. Olyannyira, hogy a Csiki Gábor helyesen a Rajna Martinnal élénk vitákat folytatott a tekintetben, hogy ezt a terhet csökkentve a csatakart, mint olyat vegyék ki legalább a darabból. És ezt ő nem tudta elérni. Így aztán az benne marad. És mondom, itt azt mondják a srácok, hogy ez rendkívül terhes. Itt van a próbarend tervezet.

N4: De mi a szolgálat számuk sok?

F1: Az egymás utáni előadások. Előadása a Lohengrinnek, hogy nagyon nagy a karanyag, a férfi karanyag baromi nagy benne, nehéz énekelni. és ez túlzott igénybevétel, hogy össze van sűrítve. Hát itt van, nézd meg, itt van, hogy eljátsszák szombaton, november 15-én eljátsszák este és másnap ugyanazt délelőtt. Nem tudnak regenerálódni. Nekik a hangjuk az, ami az érték és hát itt vannak a többi próbák is, ahol viszont nem markíroznak, már mert zenekari próba van, énekelni kell. És hát nyilván egy ilyen próbán egy-egy darab, egy-egy eladásmód történetét többször is kell énekelniük. És emiatt aggodalmaik vannak, és azt szeretnék, hogy ez el legyen tolva.

N4: Hát hogy legyen eltolva? Hát ki vannak tűzve az előadások...

F1: Hát hogy legyen eltolva, mit tudom én? Hát pont ez az, hogy kitűzik az eladásokat, és ez nincs egyeztetve a hozzáértőkkel.

N4: Csiki Gáborral gondolom volt egyeztetve.

F1: Hát jó, tudom, igen, azok az egyeztetések, na jó. Tehát akkor én mondom az én véleményem az, hogy ez úgy néz ki az egyeztetés, hogy bejön a főigazgató, főzeneigazgató, főrendező egy személyben, aki meg a könyvíró és közli a frankót. A többiek tudomásul veszik és ez az eredménye. Szeretném, hogyha ebben esetleg történne valami változás. Vannak olyan Wagner darabok, amiket például két kórus énekel, meg két zenekar ad elő. Váltó zenekar.

N2: Nálunk speciel a Lohengrinben mi sem váltunk.

F1: Ti is egy menettel?

N2: Persze. Igen, hát mivel összesen van négy előadás, vagy öt előadás, nem tudom pontosan. Igen, az a hétvége az nagyon sűrű lesz, de ezt nem tudom, hogy lehetne optimálisan kivédeni. Persze ezt az évadtervbe kellett volna jóval korábban, de most ezt nem tudom, hogy ezen mit kell sebeszkedni.

N4: Hát valószínűleg a kórust valamelyik próbáról elengedik vagy nem tudom.

F1: Valamit biztos lehet csinálni.

N4: Az előadásokhoz nem lehet hozzányúlni.

F1: Most mondjam azt, hogy ha mi mi történne akkor, ha mondjuk a kórusnak a fele elmegy betegállományba?

N4: Elmehet.

F1: Erről van szó.

F2: Az a baj, amit te is mondasz, hogy így utólag, jaj, akkor mit tudunk csinálni?

F1: Mindig. Erről beszélünk, nem utólag, hát előtte kéne ezeket a...

F2: Előtte. Természetesen.

N4: Hát úgy gondolom, ha előtte lehetett volna ezt tudni, azért szerintem itt az ördög a részletekben lakozik, mert én nem vagyok zenész, de tudom, hogy minden darabnak van 62 féle verziója. Valaki ezt húzza ki, valaki azt húzza ki.

F1: De mondom, ezt mondja, hogy a Csiki Gábor azt szerette volna, hogy legalább ez a csatakar nevű történet kerüljön ki belőle. De hát ez a beszélgetés a Rajna Martinnal eredménytelen volt.

N4: Jó, körbejárjuk, hogy mi volt itt és mit lehet ezügyben tenni, beszéllek a Gáborral.

F1: Az már csak egy másik, az csak hab a tortán, hogy ki fogja énekelni a Lohengrint, a Brickner Szabolcs az lírai tenor. A Lohengrin meg hőstenor. Kicsit más hangfekvés úgy mondják. Ez se épp az előadás jósaági fokát emeli feltétlen.

F2: Nagyon egyetértek vele, hogy erről beszélünk, mert ez nagyon pontos a művészi színvonal miatt, de nem bírom megállni, hogy ne merészeljem előhozni, hogy közben csinál a Balett Együttes 48 Diótörőt, ami egy nonszensz, és igaz, nekem is, vagy nekünk is azt mondja a Solymosi Tamás, hogy probléma. Kérdezem - ezt már 200x kértem - miért nem kérdeztek meg olyan Operától ma már független, vezető

művészeket, hogy mit kellene változtatni, ha mi egy jó munkahely vagyunk. Miért nem teszitek meg a mesterművészek közül a...

N4: De Oszi, azért a büdös pénzből is élünk, mert tudom, hogy még a keresetben is szerepelt, hogy a bevétel az egyáltalán nem számít az opera költségvetésében, de sajnos ez így van. Tehát, hogy ez például, amit mondasz, a Diótörő, az abszolút emiatt van. Mert tudjuk, hogy decemberben az emberek csak a Diótörőért örülnek meg.

F1: Hát nem biztos, mert ez megy.

N4: Játshatnák egy jó Eötvös Pétert, akkor biztos nem ez lenne.

F2: Dehát. Te is tudod, hogy nem Eötvös Péterre gondoltam, hanem azért vannak sláger operák és más ennél könnyebb balettek is akár. Csak egy picit a gondolkodásmódon állítani. Nem azt mondom, persze, hogy kell a bevétel, de azért nem minden áron.

N4: Igen, miközben egyébként meg elmondja a Balázs, hogy a műsort át kell gondolni, és ne játsszunk olyat, ami meg nem hoz elég bevételt.

F1: Igen. Persze.

N4: Úgyhogy. Az is kell. Minden. Is kell. Oszi, nem vitatkozni akarok, csak épp ez mutatja, hogy ez egy annyira komplex dolog.

F2: Így van, de ugyanazt mondjuk, én csak azt mondom, hogy nem létezik, hogy ebben a házban a Diótörő - jó az legyen a legjobban eladható - de van még másik, 12 a repertoáron, és akkor lehet egy kicsit lazítani. És jön a bevétel.

N4: Balázs mondd el a zárszót!

F1: Igen. Szóval nézzek meg, ha megnézed...

N3: Akkor. Csak azt mondom, hogy az örök fejőstehén Hófehérkét kiengedni a kezünkből például nagyon nagy baklövés volt szerintem. Már, hogy mondjam, közönség bevonása szempontjából.

F2: Minden szempontból.

F1: Ugye. Akkor nem csak mi mondtuk, eddig csak mi mondtuk, és most már látjátok, ugye mi vagyunk a gonoszok. Te nem vagy vonosz.

N2: Én. Igyekszem nem gonosz lenni.

F1: Nem. Mi vagyunk a gonoszok.

N3: Mi. Azért onnan az alsó szintről látjuk, hogy mik a közönségsiker darabok. Tehát, hogyha tényleg időben érdekel benneteket, hogy mi mit látunk onnan, akkor esetleg tényleg az abszolút konstruktív és segítő szándékkal, hiszen a mi érdekünk. F2: Bocs, ezerszer átbeszéltük, mindent tudok róla.

N4: Jó. Hát mi is látunk statisztikákat, meg bevételt, meg nézőszámot, tehát azért ne gondoljátok, hogy nem.

N2: Jó. Persze, abszolút.

F2: Jó, de hogy lehet-e, a rendszer hogy létezhet, hogy egy ember ezeket a súlyos tízmilliókat, százmilliókat kidobhatja az ablakon? Mert ő így döntött.

N4: Hát. Mert ő kapta meg a kinevezést a minisztériumtól, és ez azzal a felelősséggel jár, hogy ezt is eldönti, és nem egyedül, elfutásokkal együtt. De Oszi, ezen most nem tudunk vitatkozni, ez a helyzet, itt van egy vezetőség, a vezetőségnek van hatásköre, amit gyakorol is, és valamiben Ti is állást tudtok foglalni és megfogadják, és valamiben nem.

F2: A konkrét esetben, de általában, egy nonszensz, hogy valaki mert, minek nevezzem, valaki mert nem teljesen ép, azért ez a ház, ahol itt most minden fillérért lehajolunk, ez a ház kidob.

N4: Oszi ilyeneket ne mondjál, hogy valaki nem teljesen épp légyeszíves. Tehát azért maradjunk egy kicsit a hivatalos kommunikáció mellett, tehát hogy ne minősítsük egymást! Ne jussunk el ideig! Én csak ismételni tudom magam, ezt el kell fogadni, hogy ez így van. Igaz a Balázs minden második levélbe leírja, hogy mondjon le a főigazgató, attól még nem fog lemondani. Tehát, hogy ebben a keretben...

F2: Én csak akkor annak adnék hangot Virág, hogy amikor nyilvánvaló probléma van, akkor nem létezik, hogy marad egy ilyen rendszer, ami káros, mindenféle. Most gondolj bele...

N4: De milyen rendszer? Mire gondolsz? Az. Hogy 48 Diótörő van?

F1: Pl. arra igen.

N4: De ez kinek káros?

F2: Az egész Operának! Itt van ez a Hófehérke ügy amit nagyon nem szívesen tárgyalok, de szeretnék rámutatni, hogy ő is tudja, a kellékes is tudja, mindenki tudja,

hog ez egy disznóság. Azt is tudják nagyjából, kinek köszönhető. Ez káros! Én így gondolom.

N4: Én meg úgy gondolom, hogy vannak döntési kompetenciák, és aki erre jogosult, eldöntötte.

F1: Virág bocsánat, hogy mondtad azt, hogy minden levélben, minden másik levélben azt kérem, hogy Ókovács mondjon le, hogy távolítsák el innen valami jobb helyre. Azért azt látni kell, hogy ezt mióta mondom. Ezt azóta mondom, amióta ez az aljasság megszületett a létszámleépítésekkel kapcsolatban. És fogom is mondani, míg ez nem rendeződik, általa! Mert az hogy ha más rendezi az nem vigasztal. Itt van ennek a Kunszeri Mártának az orvosi szakvéleménye. Hogy a jó Istenbe volt erre bárki is képes, hogy ezt a lányt, ezt a nőt kirúgja? Hogy a jó Istenbe! Ez a gazemberség csimborasszója. Ez egy aljas tróger, aki ezt meglépte. És remélem meg fogja érte büntetni az Isten. De alaposan. Tudjátok?

N4: Jó, Balázs zárjuk le a jegyzőkönyvet, ezt az áttkozódást...

F1: De mi az, hogy zárjuk le? Nem fenyegetőzés. De mi az, hogy nem tudtok? Dehogynem. Annyit kéne csak tenni, hogy visszaveszitek. Akkor mindenki olyan szépen tud beszélni, mikor valami... Mikor cselekedni kell, akkor meg ezt történik. Így válik apró pénzre. Itthagynom, olvassátok el. Na. De tudod, és ez miért nem számít?

N4: Úgyis a perben beadta.

F1: Világos. De miért kell ez per? Miért kell, amit a bíróság mondja ki? Mi a csodáért? Mikor arról volt szó, hogy megpróbálják ezeket a dolgokat úgy megbeszélni, hogy lehetőleg ne vegyünk igénybe senki harmadik személyt ebbe a dologba. Miért? És csak ez egy volt. És csak a Kunszeri Márta, a többiről már nem is beszélek. Tehát ez egy beteg ember. Amit kértem, akkor az... Ja igen, és a Gábor Szilvivel, mikor tudjuk, az is arról az ezen héten megejtődik.

N4: Arról is beszéltetek?

F1: Nem. Mert a más végére a zenekaros ügyek...

N1: Nem, veled fogunk most megbeszélni egy időpontot, Balázs.

F1: Jó oké, persze.

N1: Mi. Most megbeszélünk egy időpontban, mert mi leülünk hárman, Gábor, Szilvi, te és én, és meghallgatom, hogy mit szeretnétek mondani. Jó? Úgyhogy. Mondd, mert nem tudom most...

F1: Na de arról szól, hogy jön ez a jó ember is, az Atta nevű. Hát arról volt szó.

N1: Nem. Tudjátok elmondani nekem, hogy mi a gond? És akkor... Hát, ott tudtok segíteni?

N4: Piroska is szeretné tudni hogy mi a probléma, ami mi az össze kell ülni az Attával.

N1: Balázs. Visszanéztük a jegyzőkönyvet. Egy hónap feleleti jegyzőkönyv nélkül beszéltük meg. Tehát azt tudom, hogy a... Tehát akkor, ha elmondod, hogy mi a téma, akkor mondd el kérlek még egyszer!

F1: Jó. Elmondom még egyszer. Jó. Most. Jó. Igen. De. Nem... Jó. Oké. Ezt elmondom, és akkor amiket kértem, azt legyetek oly kedvesek megcselekedni, ha lehet kérni. És akkor még itt van ez a... ezt sem értem. Itt van a Weinerné Kiss Gabriella. Ott szeretne maradni a helyén, azon a munkahelyen, jól mondom? Most betegállományban... Hát miért nem lehet ott hagyni azon a munkakört?

N1: Mert munkaszervezésileg a Livia máshova tette.

F1: Én ezt tudom.

F1: A. Felek méltányos érdekeit figyelembe, a munkatársak méltányos érdekeit figyelembe venni.

N1: De Balázs, erre mindenki mindent rámondhat. Ugyanaz a munkakör, ugyanaz a kockázat. Ugyanaz, minden ugyanaz. Tehát. Hogy mondom, én is szeretnék inkább ott ülni, de ott kell.

F1: Hát lehet, hogy ha megkéred, hogy odaültet, akkor odaültetnek.

N1: Nem. Mert ott a dolgom.

F1: De hát neki nem ott a dolga.

N1: De, neki ott a dolga, mert a főnöke úgy osztotta be a munkát, hogy ott a dolga. Ugyanaz a munkakör Balázs. Tehát nincs más egészségügyi kockázat.

F1: Dehogy. A környezetváltozás számára. Azért is mondott le a műhelyvezető is. Tehát neked így, ilyen állapotban van. Hoz orvosi igazolást, vitt oda. És csak nem.

N1: Mert a főnöke munkaszervezésben úgy döntött, hogy neki ott, ugyanabban a munkakörben egy másik műhelyben kell dolgoznia.

F1: De bocsánat, a főnök az nem az atyaúristen.

N1: Hát a munkaszervezés során igen.

F1: Hát a megfelelő keretek mentén. Természetesen. És hogyha a munkavállaló elmondja méltán a problémáit, azt neki köteles figyelembe venni. Benne van az Mt.-ben. Mt. 6. paragrafus, 2. bekezdés.

N1: Figyelembe veszi.

F1: Hát marhára. Semmit nem vett figyelembe ebből. Úgyhogy ez a helyzet.

N4: Igen, csak ott van a kettőnk között a nézetkülönbség, hogy nem tudja a döntési kompetenciát a munkavállaló átvenni a munkáltatótól.

F1: Miközben a Rajna Martin lehet első karmester az operába, és lehet Brüsszelbe főzeneigazgató. Érdekes.

N4: Ez hogy jött most ide?

F1: Hát, sehogy. Csak úgy eszembe jutnak.

F2: Luxemburgban.

F1: Luxemburgban, bocsánat.

N4: Köszönöm. Szépen! Sziasztok!